

tasid kaa saunadki pealt näha sellele, kes oskas lugu tähele panna. Teine saun oli kenaste ehitatud ja kõikipidi haritud, õu ja aed ja wäli ümberringi kõik kaa puh-
 tad, kuidas peab olema. Teine jälle oli hoopis inutu. Üksna ruudud mitmest ajast pesemata; seinad naal ümberringi ja risuti kõikisugused riistad ja puutükid ja ra-ud; õu puhkimata ja igal poolel sõnniku jälgi; aed oli kikkumata ja wäli näitas enam ohakaid ja putki, kui wilja kõrvi. Inutu-
 ma majakese ees istus inutu naene pääwa paistel, käed põlde al süles ja wahtis igale poole, — tema mees pidanud taa töö peale wälja minema, — wahtis, kas keegi pidi tema jutule tulema. Ei tulnud kedagi, sest et teistel naestel ümberkaudu oli kodu küllalt tegemist ja mehed olid kõik oma palgatud töö peal wäljas. Kadeda silma-
 ga wahtis siis Kadri naabri kene saunakest ja ütles ise eneses: Ei mina mõista kust see ommeti tuleb, et Liisu majakene pais-
 tab alati nii kene wälja. Ei temal ole

abi kodu, ei tema kaa enam tööd ei tee, kui mina; ja meie pulmadki olid ühelda."
 — Ei ta enam ei rääkinud midagi, sest nüüd juhtus ta üht meest nägema, kes is-
 tus tee ääres ja lohendas oma kingga.

Kadri meel oli hea, et ta kedagi nägi; nüüd ta lootis wõitwa juttu saata. Ju-
 ba Kadri maanteel ja rääkis wõõrale:
 „Noh, mis sa ommeti seal teed?" —
 Wõõras ei wastanud temale midagi, waid
 ajas oma töö edasi. Kadri oli tüf aega
 seal seisnud ja ta peale wahtinud, siis ta
 märkas, et see oli üks ingel — sest sel ajal
 inggid liikusid weel sagedaste nähtawalt
 maa peal. — Kohe wõttis ta nõuukse te-
 male oma häda kaewata ja hakkas nõnda:
 „Kuule, kas sa wõid mulle araseletada,
 miks minu majake paistab nii takerdanud,
 aga Liisu majakene on koguini kene? —
 Eks meie pulmad olnud ühel ja selsamal
 aastal ja ühe kuu sees? — Kui sa mind
 aitad, et minu majake ja aed saab sama
 kenaks, kui Liisu maja ja aed on, siis ma